

2/2025

WWW.GWCF.FI

Gold Wing Club Finland

GOLD WING 50V MP25-MESSUILLA

Kuvat: Tapsa Jokinen & Leila S

MYYDÄÄN JA OSTETAAN WINGEJÄ HOTMOTOR.fi

Ostamme 1800:sia-Wingejä.
Myös loppuvelan lunastus tai vaihto halvempaan
www.hotmotor.fi

WINGEJÄ AINA MYYNTIRIVISSÄ!!!

Hotmotor Service
Honda-merkkihuolto ja varaosat!
050 300 7656 - huolto@hotmotor.fi
www.hotmotorservice.fi

Wingitarvikkeet
2001-2011

2001-2011 Wingien varusteet POISTOMYYNNISSÄ!
Tyhjäämme loppuvaraston, joten kannattaa
olla nopea...

www.hotmotorshop.fi

MOOTORIPYÖRÄMYynti
JANNE TAKA
Puh. 050 327 3910
janne.taka@hotmotor.fi

VARUSTE- JA TARVIKEMYynti
MARKUS LATVANEN
Puh. 045 858 6710
markus.latvanen@hotmotor.fi

Tervetuloa kerhoon uudet jäsenet!

Eriksson Sanna
Eriksson Tony
Granbacka Pia
Hannonen Juhani
Hiipakka Asko
Holma Pekka
Kattilakoski Alpi

Kinnunen Kari
Kämäräinen Juha
Lindroos-Kuivanen Ann
Mäkinen Anne
Mäkinen Vappu
Niemi Mikko
Ovaska Mika

Peiponen Pasi
Perämäki Pekka
Pitzen Pietari
Pulkkinen Eero
Saarinen Teijo
Sorvisto Tuomo
Suomikallio Niilo

Tiensuu Anne
Tiensuu Veijo
Tilch Matthias
Tuuri Jaakko
Yläjärvi Kirsti
Öhman Ari
Öhman Mika

WINGIMIES

Sisällysluettelo

- 2 Tervetuloa kerhoon uudet jäsenet!
- 5 Puheenjohtajan palsta
- 6 Päätoimittajan palsta
- 8 Moottoripyörämessut 2025
- 9 Haussa Jäsensihteeri
- 10 MP25-messuosaston tunnelmia
- 11 Gold Wing 50 vuotta
- 12 MP25-Messuruokailu Factory Kampissa
- 16 Kevätkokoonnutuminen 23.-25.5.2025
- 17 Vuosikokouskutsu 01/2025
- 18 GWCF Treffen 2025 - 31.7.-3.8.2025
- 19 Saaristo-Ajo / Archipelago Tour 2025
- 20 Syyskokoonnutuminen 5.-7.9.2025
- 21 Vaalikokouskutsu 2025
- 24 Jari Saarelaisen kertomus matkasta Goldwingillä maailman ympäri – Osa 4 (Amazon-jokea sademetsään ja läpi Keski-Amerikan)
- 32 Motoristien kriisipalvelu kunniakirja
- 33 SPR Kunniaakirja
- 34 Tapahtumakalenteri

Goldwing Club Finland ry:n jäsenlehti

Poutunkatu 6 B, 60320 Seinäjoki

Ilmestymistiheys 2025: neljä kertaa vuodessa: tammikuussa, toukokuussa ja lokakuussa sekä kansainvälisten treffien infolehti tai muu erikoisnumero.

Lisäksi sähköinen Wingisti tarpeen mukaan.

Ilmoitukset ja jutut lokakuun 2025 lehteen viimeistään **12.9.2025**

Painosmäärä: n. 700 kpl
Päätoimittaja: Leila Saranpää
paatoimittaja@gwcf.fi
0500 864 968

Taitto, paino: PR painotalo

Mukavat tarinat ja hyvät kuvat ovat tosi tervetulleita. Niitä voi lähettää sitä mukaa kuin syntyy:
paatoimittaja@gwcf.fi

Lehteen 3/2025 ilmoitukset

Ilmoituskoot ja hinnat:

1/1	210x297mm	150e
½	210x148mm	90e

+ lisäksi joka puolelle 3mm leikkuuvarat (bleeds) kaiken kokoisissa ilmoituksissa.

Takakannen aineistoissa on jätettävä yläreunaan 50mm valkoista yläreunaan osoitmerkintöjä varten.

Lähetä pdf-aineisto laskutusosoitteeseen:
paatoimittaja@gwcf.fi

GWCF Hallitus 2025

Anne Lahdenne
Hallituksen puheenjohtaja,
President

040 067 6524
president@gwcf.fi

Krister Illman
Varapuheenjohtaja,
Interrep, Kalusto

040 040 1998
interrep@gwcf.fi

Erja Santala
Sihteeri

040 527 5797
sihteeri@gwcf.fi

Orwo Toivonen
Turvallisuus

0440 955 398
safety@gwcf.fi

Leila Saranpää
Päätoimittaja, Yhteistyö

050 086 4968
paatoimittaja@gwcf.fi

Timo Paananen
Tiimikoordinaattori

040 533 1590
Tiimikoordinaattori@gwcf.fi

Jukka Färm
Jäsensihteeri,
Yhteistyö

050 053 4502
jasensihteeri@gwcf.fi

Susanna Nurmi
Rahastonhoitaja

040 503 6188
rahastonhoitaja@gwcf.fi

Mika Jokinen
Treffikoordinaattori

050 360 1650
koordinaattori@gwcf.fi

Päivi Kouhia
Toiminnantarkastaja

040 041 0605
toiminnantarkastaja@gwcf.fi

Jesse Lindgren
Webmaster

040 541 4214
webmaster@gwcf.fi

Hanna Ojala
Kerhokauppias

050 359 5566
kerhokauppias@gwcf.fi

Ari Malmila
Kerhokauppias

0400 723 313

Puheenjohtajan palsta

Hyvät jäsenet,

Kesä on jälleen ovella, ja moottoripyöräilyn kausi on alkamassa! Toivon, että olette kaikki valmiita nauttimaan mahtavista ajoreissuista ja yhteisistä tapahtumista.

Tälle ajokaudelle onkin taas useita tapahtumia, niin virallisia kuin muitakin, jotka liittyvät ajamaamme pyörämerkkiin tai moottoripyöräilyyn. 17.5.2025 Brandtilla järjestettävän Wingin 50-vuotistapahtuma aloittaa kauden. Me kuitenkin aloitamme juhlimisen jo edellisenä iltana kokoontumalla yhteiselle omakustanteiselle illalliselle Jumbon ravintolamaailmaan. Muistathan ilmoittautua ajoissa!

Kevätkokoontuminen onkin jo heti kyseisen tapahtuman jälkeisenä viikonloppuna. Nämä kotimaiset kokoontumiset tarjoavat meille erinomaisen alustan kokoontua yhteen. Paikalliset tapahtumat tuovat yhteen jäseniä ja heidän perheitään. Näissä tilaisuuksissa voimme jakaa intohimomme moottoripyöräilyyn, luoda uusia ystävyssuhteita ja tukea toisiamme. Loistava tilaisuus tulla yhdessä, jakaa kokemuksia ja oppia uutta. Kaikki palautteet ja ideat ovat tervetulleita, joten älkääkä epäröikö ottaa yhteyttä hallitukseen tai järjestäjiin!

Suomen kansainvälinen kokoontuminen järjestetään Ellivuoressa, jota seuraa Saaristo-Ajo, joka päättyy Ruotsin kansainvälisille treffeille. Nämäkin tapahtumat antavat jäsenille mahdollisuuden tavata muita moottoripyöräilyn harrastajia eri puolilta Eurooppaa. Kansainväliset tapahtumat ovatkin erinomainen tapa oppia eri kulttuureista, jakaa kokemuksia ja juhlistaa moottoripyöräilypassioneja.

Sekä kotimaiset että kansainväliset kokoontumiset perustuvat yhteiseen intohimoon moottoripyöräilyä kohtaan. Tällaiset tilaisuudet eivät ainoastaan edistä kerhon toimintaa, vaan myös laajentavat jäsenten näkemyksiä ja yhdistävät niitä, jotka jakavat saman harrastuksen.

Muistakaa myös turvallisuus: tarkistakaa pyöränne kunto ennen matkaanlähtöä ja käyttäkää aina kypärää sekä muita suojavaarusteita.

Toivotan kaikille turvallisia ja nautinnollisia ajokilometrejä kesän aikana!

Nähdään pian kerhon ja MKKV tapahtumissa!

Puheenjohtaja

Anne

Michelinin Pohjoismaiden Key account manager Helena Markgren oli tyytyväinen löydettyään GoldWing Clubin osaston MP25-messuilta. Michelinillä on nyt uudistettu GoldWingehin sopivat renkaat, joita hän tarjosi testattavaksi kesän ajaksi. Testaajina toimivat Jukka Färm ja Krister Illman. Syksyn lehteen tulee juttu testien tuloksista. Renkaita jälleenmyydään Suomessa Motonetin kautta.

Päätoimittajan palsta

Arvoisat lukijat!

Leudosta talvesta on selvitty ja innokkaimmat ajelivat wingeillään jo maaliskuussa. MP25-messut katkaisivat ajokauden odottelua mukavasti. Jokisen Tapsa tiimeineen ahkeroi jo pitkään ennen messuja suunnittelupalavereissa yhteistyökumppanin Jap- siStarojen kanssa ja viimeisenä rutistettiin kokoon iso messuosasto hyvältä paikalta. Kride Illman ajelutti paikalle juhluvuosien 1975, 1985, 1995, 2005 ja 2015 wingit komeaan riviin, missä pyörän muodonmuutos ajan kuluessa oli nähtävillä kerralla. Esillä oli myös kaksikko vuodelta 1975 ja 2024. Uusi juhluvuoden malli ei ehtinyt näille messuille.

Messumagneetiksi lainattiin Wanhojen Weh- keiden museolta Karstulasta Jari Saarelaisen wingi, jolla hän ajoi Guinnesin maailmanennätys- ajonsa vuosina 1990–1991. Lehdessämme on julkaistu tarinoilta hänen matkastaan. Tämänkin lehden tarinassa edetään Etelä-Amerikasta Brasi- liasta Keski-Amerikkaan Meksikon puolelle.

Tapasin ollessani esittelijävuorossa paljon mes- sukävijöitä, jotka muistivat Jarin. Otimme heistä kuvia ja lähetimme Jarille Australiaan. Näin hänkin pääsi mukaan messutunnelmaan. Hän olisi mie- lellään tullut itse paikan päälle, mutta se ei nyt onnistunut.

Kohdalleni osui messuvuorollani messuvie- raista mm. Timo Roitto, joka oli aikanaan tuon Gold Wingin Jarille myynyt. Tapasin myös Harrin, joka muisti nuorena ajaneensa Jarin aikaisempaa 1200-Wingiä ja ihailleensa sitä niin kovasti, että ajaa nykyään sellaisella itsekkin. Olin yllättynyt nuo- remmista messuvieraista, jotka kertoivat innolla lukeneensa lapsena lehdistä Jarin tarinoita mat- kaltaan. Paljon muistoja ihmisillä palautui mieleen Jarin seikkailuista ja Wingistä. Osastollamme kävi Jarin tuttujen lisäksi myös matkaa sponsoreita ja matkalla tavattuja suomalaisia.

Messuille osallistumisessa oli tavoitteena lisätä kerhomme tunnettuutta ja löytää uusia jäseniä, joita saatiinkin mukavasti helmikuun aikana ver- rattuna normaaliin hiljaiseen aikaan. Oli antoisaa tavata siellä jäseniämme ja ihmisiä, jotka olivat kiinnostuneita Gold Wingistä. Mielelläni olisin tehnyt useammankin vuoron saadakseni mielipi- teitä ja ideoita kerhon toiminnasta myös niiltä, joita ei treffeillä tapaa.

Jo yli kymmenen vuoden ajan on ollut tapana jär- jestää jäsenillemme MP-messujen lauantaille illal-

lispaikka ruuhkaisessa Helsingissä. Kokeilimme tällä kertaa uutta ravintolaa Factory Kamppia, joka oli aikaisempaa edullisempi, tilavampi ja joustava-mpi. Siellä jokainen voi maksaa suoraan kas- salle eikä tarvinnut etukäteen kerätä ruokailun maksuja kerhon tilille kirjanpitoa sekoittamaan. Tämä osoittautuikin hyväksi ratkaisuksi, sillä Factory Kamppiin ilmoittautui ja tuli n. 70 wingistiä aikaisempien 40-50 sijaan. Tämä ei varsinaisesti ole kerhon virallinen kokoontuminen, mutta hyvä tapa kokoontua yhdessä syömään, vaihtamaan kuulumisia ja tutustumaan muihin kerholaisiin. Ruoka oli hyvää ja sitä riitti. Rauhallisessa ja tila- vassa paikassa pystyi myös juttelemaan sekä kes- kustassa majoittuneet kävelivät sinne hetkessä. Toivon, että tämä ravintola otetaan vaihtoehdoksi ensi vuonnakin.

Tulevia treffejä odotellessa kannattaa maksaa osallistumismaksut kutsussa olevaan aikaan mennessä, että järjestäjien on helpompaa arvioida tilattava illallisten määrä. Näin säästetään kerhon rahoja käytettäväksi kivempiin tarkoituksiin kuin hävikkiruokaan ja toisaalta varmistetaan ruuan riit- tävyys kaikille. Ja muistetaan vielä ruokaa ottaessa huomioida takana tulevatkin ja ottaa kohtuullinen määrä, jota voi sitten täydentää kaikkien saatua annoksensa.

Kankaanpäässä kevättreffeillä saattaa olla vielä tarjolla hotellihuoneita sekä rivi- ja paritalo- huoneistoja omalla saunalla ja kahdella makuu- huoneella. Tulijoita on runsaasti, joten varaukset kannattaa hoitaa heti.

Viimeksi lehteämme meni muutamalle jäsenelle kahtena kappaleena. Tämä johtui kirjavainon tekni- sestä häiriöstä osoitekenttiä painettaessa. Kerholle ei tästä tullut lisäkuluja, koska maksamme laskun tilauksemme mukaan.

Kaikki lehdet lähtevät yhtä aikaa Postin lajitte- lukesuksesta Helsingistä konelajiteltuina. Kaksi lehteä ei löytänyt Postissa perille, mutta heille toi- mitettiin uusi tilalle. Joku oli unohtanut päivittää jäsentietoihinsa uuden osoitteensa, jolloin lehti meni hänen aikaisemman kotinsa uudelle asuk- kaalle. Pitäkäähän siis tiedot ajan tasalla.

Jos lehteäsi ei tule, vaikka jostakin jo kiirii tieto sen jakelusta, tarkista, että jäsenmaksusi on mak- settu ja osoitetietosi ajan tasalla. Jäsenyytesi ollessa kunnossa ota yhteys paatoimittaja@gwcf.fi tai soita 0500 864968. Minulla on postituslista, joka

on otettu jäsenrekisteristä ja siitä näen jäsenen lehden tilauksen. Postissa katoaa silloin tällöin lehti tai kaksi. Toimitamme siinä tapauksessa uuden lehden nopeasti sähköisenä ja tarvittaessa paperisena.

Lehtiä ei siis mennyt viimeksi ”kuinka sattuu”, kuten eräs jäsen face-sivuilta itseään sivistäneenä asian ilmaisi, vaan 564 lehteä meni perille postitse ja 47 sähköpostilla.

Aloitelkaahan uusi ajokausi maltilla!

Leila S

päätoimittaja

IN LOVING MEMORY

GOLDWING EUROPEAN FEDERATION
CHAIRMAN 2002-2006
HONORARY LIFE MEMBER

PETER WARE
1946 - 2025

Kuva: Esa Hakanen

MOOTORIPYÖRÄMESSUT 2025

Honda Gold Wing 50 vuotta ja Honda 450 CB 60 vuotta. Pitäähän sitä jotenkin juhlistaa.

Messujen suunnittelu JapsiStarojen kanssa alkoi jo hyvissä ajoin syksyllä. Yli 200 m2 tilaan kaikki haluamamme pyörät mahtuivat loistavasti. Päädyimme valitsemaan 1975 vuosimallista alkaen joka kymmenen vuoden välein olevan juhluvuoden mallin. Tässä vaiheessa olimme jopa siinä uskossa, että saamme uuden 2025-mallin messuille. Marraskuussa Milanon kansainvälisten moottoripyörämessujen jälkeen Brandtin väki tiesi, että uusi malli ei kerkeä meidän messuillemme. Nyt sitten etsimään sopivia pyöriä, jotka olisivat vielä mahdollisimman lähellä.

Osastomme vetonaulaksi olimme saaneet lainaksi Jari Saarelaisen Wingin, joka maailman ympäri kiertäneenä oli hyvin autenttisessa kunnossa. Interreppimme Kriden kuorma-auto oli kovassa käytössä, kun hän kuskasi näitä messupyöriä. Ja Jarin pyörä ei ihan naapurissa ollut.

Yli 200 neliötä paljasta betonilattiaa ei järin hyvältä näytä, mutta JapsiStarojen kundit olivat saaneet matkamessuilta lattiamattoa, kunhan itse käyvät sen irrottamassa. Siten alkoi kenties suuritöisin työ, lattiamaton teippaaminen. Kun matto oli paikoillaan, alkoi putkikehikon pystytys, millä saatiin ruma takaseinä peitettyä. Webmasterimme Jesse oli teettänyt ison 3 x 6 m hienon banderollin, mikä asennettiin siihen.

Meidän kerhomme väki olisi varmaan ährännyt näitten hommien kanssa monta päivää, mutta Starat tekevät tämän joka vuosi ja kaikki hommat edistyivät todella vauhdilla. Kaikki mahdolliset asiat oli tehty jo etukäteen, joka helpotti todella paljon. Pystytykseen ja pyörien tuontiin oli varattu kaksi vuorokautta.

Kahdelle Wingille 1975 sekä 2024 malleille teimme kuormalavoista ja levyistä korokkeen, joka verhoiltiin lattiamatolla. Brandt lainasi 2024 mallin, kun alkuperäisen suunnitelman mukaan piti olla 2025 malli. Messuosastosta tuli ihan hyvän näköinen, vaikka itse sanonkin. Kaikki rekvisiitta, teltta, pöydät, tuolit, valot ym. lainattiin aina jostakin, että välttyttäisiin ylimääräisiltä kuluilta.

Moottoripyörämessut 2025 oli kaikin puolin menestys, yli 54000 kävijää eli n. 5% kasvu edelliseen vuoteen. Eli messuilla kävi n 1% Suomen väkiluvusta, ei paha. Näyttillä oli yli 1000 moottoripyörää, mutta kyllä Saarelaisen Jarin Wingi oli jonkun sortin vetonaula. Sen ympärillä riitti uteliaita aamusta iltaan. Muutenkin osastomme oli hyvin suosittu, oli tuttuja ja tuntemattomia, mutta väkeä riitti.

Purkuun oli varattu vain sunnuntai-ilta tai yö, sillä kaikki piti olla poissa klo 12.00 mennessä. Ja nyt alkoi aivan helvetinmoinen härdelli. Kello 18.00 ovet avattiin ja kaikki autot ja purkuryhmät tulivat samaan aikaan sisälle. Kride ajoi kuorma-auton lähelle ulko-ovia ja pyörät työnnettiin sinne. Pari reissua ja pyörät olivat poissa. Kun jossain vaiheessa iltaa saimme pakettiautot ja peräkärryt sisälle, niin osaston tyhjennys voi alkaa.

Kiitos kaikille osallistujille, mutta erityiskiitos pystytys- ja purkuryhmille! Ilman teitä tämä ei olisi onnistunut.

Kiitos, Hanski, Jari, Risto, Tare, Kride, Vexi, Juha, Pirjo ja Anne.

Tapsa

Haussa

JÄSENSIHTTEERI

hoitamaan jäsenasioitamme.

Odotamme

- tietojenkäsittelytaitoja
- hyviä vuorovaikutustaitoja
- tunnollisuutta ja tarkkuutta sekä aikaasi tehtävän hoitamiseen

Tehtävään annetaan perehdytys ja neuvontaa.

Se voi alkaa mahdollisimman pian.

Ei sisälly hallitusvastuuta.

Jos kiinnostaa, ota yhteys Anne Lahdenne president@gwcf.fi

Lisätietoa antaa Jukka Färm jasensihteeri@gwcf.fi

MP25-MESSUOSASTON TUNNELMIA

Jari Saarelaisen maailman ympäri ajama GoldWing pysäytti ihmiset katselemaan ja monet nuoremmatkin kertoivat innoissaan lukeneensa lapsena lehdistä tuosta seikkailusta. Yleisin kysymys oli, paljonko pyörällä on ajettu. Siihen ei vastausta ole, sillä matkamittarin tarrassa luki Enough eli riittävästi. Mittari lakkasi toimimasta Aasiassa upottuaan syvään jokeen ison tankkerin törmättyä lauttaan, jonka kannella silloin oli Wingi ja nukkuvaa Jari. Siinä oli seikkailu loppua, vaan ei loppunut. Toivottavasti saamme siitäkin Jarilta vielä tarinaa kerholehteen.

Timo Roitto kertoi myyneensä aikanaan Jarille tämän GoldWingin.

Messumagneetti

Juhlavuosien -75, -85, -95, 2005 ja 2015 Wingit keräsivät väkeä ihmettelemään pyörän muuttumista.

GOLD WING 50 VUOTTA

TERVETULOA JUHLIMAAN KANSSAMME!

On aika käynnistää moottorit ja suunnata kohti unohdumatonta juhlaa! Gold Wingi täyttää 50 vuotta, ja tätä upeaa merkkipaalua juhlitaan 17.5.2025 vauhdikkaisissa merkeissä. Luvassa on mukavaa yhdessäoloa, herkkulista tarjoilua ja tietenkin mahtavaa moottoripyöräporukkaa!

Yhteinen illallinen perjantaina 16.5.

Juhlahumu alkaa jo perjantaina, kun kokoonnumme yhteiselle illalliselle Jumbon Ravintolamaailmaan (ravintola tarkentuu myöhemmin).

Ilmoittaudu mukaan viimeistään 2.5.2025

• sähköpostilla: sihteeri@gwcf.fi.

Ennakoilmoittautuminen on tärkeää, jotta saamme varattua riittävästi paikkoja!

Juhlapäivän 17.5. ohjelma:

Brandt tarjoaa kakkukahvit ja pikkupurtavaa motoristiystävälliseen hintaan. Nyt on oiva tilaisuus kohottaa malja Gold Wingille ja nauttia hyvästä seurasta!

Majoitus: Mikäli tarvitset yösijan, varaathan majoituksen itse.

Tämä on juhla, jota et halua missata! Kutsu mukaan kaverit ja tule viettämään ikimuistoinen viikonloppu motoristihengessä.

Tervetuloa juhlimaan 50-vuotista Gold Wingiä!

Gold Wing
Club Finland

Kokoontuminen yhteislähtöön:

lauantaina 17.5.2025 klo: 10.00

Paikka:

Holiday Inn, Rälssitie 2, Vantaa

Lähtö:

10.45 - suuntaamme yhdessä matkaan ja nautimme ajamisen riemusta kohti Brandtin toimitiloja. Tuupakantie 7, Vantaa

MP25-MESSURUOKAILU FACTORY KAMPISSA

GWCF vaihtoi tänä vuonna kerholaisille järjestyn ruokailupaikan Factory Kampiksi. Kerholaisia ilmoittautui ja tuli n. 70 aiemman 40-50 sijaan, mistä voi päätellä ratkaisun toimineen. Monet kävimme jo aiempinakin päivinä siellä aterioimassa, koska suosittu hotelli Presidentti oli kävelymatkan päässä. Teksti ja kuvat: LeilaS

GW MP-HUOLTO ON ALOITTANUT PARKANOSSA

Huollot ja korjaukset Varaosat Erikoisosien

- suunnittelu ja valmistus Nouto- ja
- palautuspalvelu Huollot sovitusti myös
- asiakkaan luona
-
-

GW mp-huolto

Alaskyläntie 335 /20

39700 Parkano

044 246 9572

NIMITARRA WINGIIN?

Korista pyöräsi tyyllillä – Personoitu tarra, joka kääntää katseet!

Tee pyörästäsi yksilöllinen ja näyttävä! Osta omaksesi muotoon leikattu tarra, jossa yhdistyvät kuljettajan ja matkustajan nimet sekä kotipaikka ja maa. Tämä kahdella rivillä varustettu tarra on täydellinen tapa korostaa Wingin persoonallisuutta ja jakaa tarinaanne, minne ikinä ajattekin!

Tarra koko: leveys 20 cm, korkeus noin 5 cm.

13,90€/KPL
24,90€/2 KPL
+postikulut

TILAUKSET JA TIEDUSTELUT
Info@madsanta.fi tai
madsanta.fi

GWCF Kerhokauppa

T-Paitoja

College paitoja

Pyörälippuja

Tuubihuiveja

Sormuksia

Pinssejä

Kangasmerkkejä

Vuosimerkkejä

Tarroja

Avaimenperiä

Tervetuloa ostoksille!

Kerhokauppa on avoinna kerhon virallisissa kokoontumisissa.
Tuotto menee lyhentämättömänä kerhon toimintaan.

Gold Wing Club Finland

KEVÄTKOKOONTUMINEN

23.-25.5.2025

Tervetuloa Kunnonlähteelle Kankaanpäähän!

Kunnonlähde on todellinen hyvän olon keskus kangasmetsän kainalossa Kankaanpään taidekaupungin kupeessa. Kankaanpäässä on taidekoulu, useita gallerioita, upeaa arkkitehtuuria sekä ainutlaatuinen taidekehä ympäri kaupunkia. Kunnonlähteeltä on keskustaan n. 1,5 kilometrin matka. Ohjelmassa on leppoisan kivaa yhdessäoloa. Molempina iltoina buffet päivällinen (la juhlapäivällinen), elävää musiikkia, ohjelmaa, arpajaiset, vuosikokous, kerhokauppa sekä paraatijajo tarjoiluineen.

Osallistumismaksu maksetaan etukäteen viimeistään 9.5.2025:

FI51 5443 0420 0877 06 /GoldWing Club Finland ry/ viesti: Kpää + osallistujien nimet

55 € / JÄSEN (sis. pe arkibuffet 7,- €, tarjolla klo 18 - 20)

68 € / EI JÄSEN (sis. pe arkibuffet 10,- €, ")

(Jos et pääse perjantain buffettiin ennen klo 20.00, vähennä hinta osallistumismaksusta)

Päiväkävijät 10 €/jäsen ja 20 €/ei-jäsen (ei sisällä arkibuffetia / juhlaillallista)

Ilmoita erikoisruokavaliosi terttu.hakalaskaffari@gmail.com

Majoitushinnat:

2 hh /2vrk /hlö 96€

1 hh / 2 vrk/hlö 150€ (huoneita rajoitetusti)

Rivitalo neljälle 344€ / 2vrk

Perhehuone neljälle 344€ / 2vrk

Paritalo viidelle 430€ / 2vrk

Lisävuode +31€ / vrk / hlö

Asuntoautot ja -vaunut 25 € / 2vrk / 2hlöä
+ aamianen 10 €

Majoituksen hintaan sisältyy: Aamiainen, sauna ja allasosaston käyttö sekä kuntosalin käyttö yleisöaukiolojen mukaan

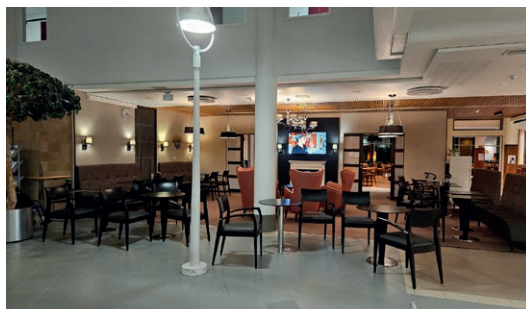
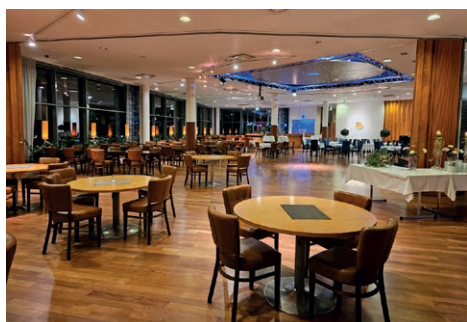
Ilmainen pysäköinti, pyörien pesupaikka

Huonevaraukset: Koodilla "Gold Wing" viimeistään 9.5.2025.

Sähköpostitse myyntipalvelu@kunnonlahde.fi tai numerosta 050-394 7526

tai vastaanoton numerosta 02-57 333 (valikosta numero 3).

Huoneet saa tulopäivänä aikaisintaan klo 14.00 ja viimeistään klo 16.00 sekä luovutus lähtöpäivänä klo 12.00. (Yhden vrk hinta puolet 2 vrk hinnasta).

Kokoontumisen järjestäjät: **Terttu Hakala-Skaffari 0400 807419 ja Hannu Skaffari 0400 596597**

Gold Wing Club Finland

Vuosikokouskutsu 01/2025

Aika 24.05.2025 klo 10.00

Paikka Kunnonlähde, Kelankaari 4, 38700 KANKAANPÄÄ

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
3. Kokouksen järjestäytyminen. Puheenjohtajan, sihteerin pöytäkirjantarkastajien (2kpl) ja ääntenlaskijoiden (2kpl) valinta
4. Esityslistan hyväksyminen
5. Kerhon vuosikertomus 2024
6. Tilit ja tilintarkastajien lausunto
7. Tilinpäätöksen vahvistaminen edelliseltä tilikaudelta ja päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä edellisen vuoden hallitukselle
8. Ilmoitusasiat (hallitus)
9. Muut asiat
10. Kokouksen päättäminen
 - Kerhon hallitus

TREFFEN
RUNS UNDER
GWCF RULES

TERVETULOAA GOLD WING CLUB FINLAND TREFFEILLE 31.7. - 3.8.2025

Treffit järjestetään uudistetussa upeassa
Ellivuori Resortissa Sastamalassa.

TREFFIMAKSU:
JÄSEN: 58€
EI JÄSEN: 70€
TREFFIRESPA AUKEAA
TORSTAINA KLO: 12.00

Treffeillä on runsaasti ohjelmaa.

- ✓ Bändi, DJ, Karaoke, tanssia ja useampi baari.
- ✓ Poker run kiertää paikkakunnan nähtävyyksiä ja tietysti maaparaati sekä valoshow.
- ✓ Kerhokauppa auki ja sauna totta kai.

Sisäänpääsymaksuun sisältyy kaikki ohjelma sekä paraatiajon pullakahvit ja juhlaillallinen. Ennakkoilmoittautuneille treffi T-paita.

Ennakkoilmoittautuminen päättyy 30.6.2025.

Majoitus varataan Ellivuori Resortista.

Varaa majoituksesi sähköpostilla keskusvaraamo@ellivuori.fi tai puhelimitse +358 3 519 23 (arkisin klo 8:00-16:00). Varauuskoodi **GoldWing** tulee ilmoittaa varausta tehdessä. Majoitus varattavissa 8.6.2025 asti. Valittavanasi on hotellihuoneita, huoneistoja, maisemasviittejä sekä Villoja. Ilmainen telttapaikka, rajoitettu sähkö mahdollisuus. Etusijalla lääketieteelliset syyt. Sähkön hinta 10,00€ / telttä torstai – sunnuntai.

Asuntovaunu / autopaikat varataan suoraan naapurissa olevalta Vuori Caravan leirintäalueelta. Yhteistiedot: p. 045 2644550, hanna.toivio@outlook.com, Ellivuorentie 136 38130 Sastamala.

Mika Jokinen
koordinaattori@gwcf.fi
Tapio Jokinen
+358 44 9726640

SAARISTO-AJO / ARCHIPELAGO TOUR 2025

Saaristo-Ajo 2025 on ajo, joka alkaa Suomen kerhon kansainväliseltä kesätreffiltä Ellivuorella ja loppuu Ruotsin kansainväliselle treffille Göteborgin lähelle. Ajo menee kauniin saaristomme läpi, hyödyntäen pienempiä losseja ja saaristolauttoja. Pienemmille saarille pysähtytään useassa paikassa ja joidenkin läpi myös ajetaan. Yksi yöpyminen on myös suunniteltu pienille saarille sekä myös Ahvenanmaan pääsaarelle.

Pystymme ottamaan tourille vain rajallisen määrän osallistujia koska lauttojen ja yöpymispaikkojen kapasiteetit asettavat rajoituksia. Mikäli kysyntää on kovasti voimme tehdä kaksi ryhmää, joista toinen lähtee sunnuntaina aamulla ja toinen maanantaina. Ensimmäisellä ryhmällä on sitten yksi vapaapäivä Ahvenanmaalla ja toisella ei. Ahvenanmaalta eteenpäin olisimme yhtenä suurempana ryhmänä. Ajot suoritetaan itsenäisesti, kyseessä ei ole ohjatut paraatit. Laivat ja yöpymiset tiedetään etukäteen, ajoreitit ja nopeudet kukin saa tehdä oman maun mukaan, kaveriporukoissa voi toki edetä. Majoitusvaihtoehtoina tulee olemaan sekä huoneita (mökkejä) että telttailu.

Tämä ajo tulee olemaan enemmän uusien paikkojen ja nähtävyyksien nauttimiseen eikä niinkään kovien ajosuoritteiden tekemiseen. Ajomatkat vaihtelevat 60 – 400 km / päivä.

Lisätietoja ajosta tulee myöhemmin, kuten myös tieto siitä, että myönnetäänkö tälle GWEF-tunnustus, joka tarkoittaa sitä, että siitä saa leiman STA-korttiin. GWEF-tunnustus selviää toukokuun puoleenväliin mennessä. Kun tiedämme hinnat jne. ilmoittautumistiedot julkaistaan. Ilmoittautumiset tulevat olemaan sitovat ja maksu suoritetaan etukäteen.

PÄIVITYS: Ennakkoilmoittautuminen julkaistaan hyvinkin pian, ja ilmoittautumisaika on melko lyhyt. Ilmoittautuminen ja maksaminen loppuu 18.5.2025, koska pari päivää sen jälkeen meidän on pakko maksaa hotellista, muuten menetämme sen varauksen. Hinnat tulevat näkymään ennakkoilmoittautumiskaavakkeessa. Seuratkaa kerhon kotisivuja ja Facebookia jotta pysytte ajan tasalla tilanteesta. Toivottavasti tästä tulee suosittu ja sitä kautta olisi mielekästä järjestää toureja myös tulevaisuudessa.

Tour-terveisin, Krister Illman

LÄMPIMÄSTI TERVETULOA KERHON SYYSKOKOONTUMISEEN 5.-7.9.2025 TAMPEREEN TEISKOON KOKOUSHOTELLI MURIKANRANTAAN

Osallistumismaksu: 45€ jäsen / 55€ ei jäsen
Päiväkävijät: 10€ jäsen / 15€ ei-jäsen - ei sis.illallista!

Maksa osallistumismaksu 26.8. mennessä. Näin helpotat ennakkoon tehtävää iltaruokailun tilausta.

FI51 5443 0420 0877 06 / GoldWing Club Finland ry/viesti: TEISKO + osallistujien nimet.
Jos tulet uuden jäsenen lipulla tai olet Juhlavuosi-jäsen, ilmoittaudu Päiville.
Erikoisruokavalioista myös ilmoitus viestillä tai s-postilla.

PERJANTAINA

nautitaan SPA-osastosta ja illalla Duon NINA ÅKERMAN & Janne Salkolahti rytmeistä

LAUANTAINA

Kerhon vaalikokous klo 10.00 auditoriossa.

Ajellaan tutustumaan Vehoniemen Automuseoon ja saunotaan rantasaunoilla.

Yhteisen juhlaillallisen jälkeen päästään country-tunnelmiin STENARIn tulkitsemana.

Kerhokauppa auki molempina päivinä.

Majoitushinnat:

100,00€ /1hh /yö, sis.aamiaisen

120,00€ /2hh /yö, sis.aamiaisen

Huoneet saa perjantaina klo 15.00 alkaen, luovutus sunnuntaina viim.klo 12.00.

Varaa huoneesi **myynti@murikanranta.fi** varauskoodilla **GoldWing**.

Matkailuajoneuvoille pysäköinti mahdollista, mutta sähköä tai muita palveluita ei ole. SFC Maisansalon alue sijaitsee n. 1,5km:n päässä.
Ilmoita myös tulostasi Päiville.

Kuterintie 226, 34260 TERÄLAHTI
www.murikanranta.fi

Kokoontumisen järjestäjät:
Päivi ja Tapio Kouhia
puh/whatsapp 0400 410605
kouhia.paivi@gmail.com

Gold Wing Club Finland

Vaalikokouskutsu 2025

Aika: 06.09.2025 klo 10.00

Paikka: Kokoushotelli Murikanranta. Kuterintie 226, 34260 TERÄLAHTI

Esityslista

1. Kokouksen avaus.
2. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
3. Kokouksen järjestäytyminen. Puheenjohtajan, sihteerin, pöytäkirjantarkastajien (2kpl) ja ääntenlaskijoiden valinta.
4. Esityslistan hyväksyminen.
5. Hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten tilalle. Erovuorossa ovat: Paananen Timo, Nurmi Susanna, Färm Jukka ja Illman Krister
6. Kerhon puheenjohtajan valinta.
7. Valitaan yksi toiminnantarkastaja ja yksi varatoiminnantarkastaja.
8. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle kaudelle.
9. Päätetään jäsen-, perhejäsen- ja kannatusmaksujen sekä liittymismaksujen suuruudesta.
10. Ilmoitusasiat (hallitus).
11. Muut asiat.
12. Kokouksen päättäminen.

Hallitus

RISTEILYT JA REITTIMATKAT 27.1.2025 - 28.2.2026

Myönnämme Gold Wing Club Finland ry:lle **10–50 % alennuksen** päivän henkilö- ja ajoneuvolippujen risteily- ja reittihinnasta seuraavasti:

M/s Finlandia ja M/s Finbo Cargo:

27.1.- 8.6.2025 + 11.8.2025 - 28.2.2026	-20 %
9.6. - 10.8.2025	-10 %

Lisäksi seuraavat lähdöt **m/s Finlandialla** 27.1.2025 – 28.2.2026 - **50 %**

Helsinki – Tallinna:

Lauantai klo 15.15
Sunnuntai klo 9.00, klo 15.15 ja klo 21.40
Maanantai klo 9.00

Tallinna – Helsinki:

Perjantai klo 6.00, 12.00 ja klo 18.30
Lauantai klo 6.00, klo 12.00 ja klo 18.30

Lisäksi seuraavat lähdöt **m/s Finbo Cargolla** 27.1.2025 – 28.2.2026 - **50 %**

Vuosaari (Helsinki) – Muuga (Tallinna):

Maanantai klo 13.00
Sunnuntai klo 20.00

Muuga (Tallinna) – Vuosaari (Helsinki):

Torstai klo 23.30
Perjantai klo 9.30 ja klo 16.30

Lopullinen hinta määräytyy lähtöpäivän, -ajan sekä varausajankohdan mukaan.

Etuhinnat koskevat Gold Wing Club Finland ry:n jäseniä ja samalla varauksella mukana olevia muita matkustajia. Alennuksia ei voida myöntää jälkikäteen eikä niitä voi yhdistää muihin alennuksiin tai tuotepaketteihin.

Max. 9 henkilöä/varaus.

Varaukset Eckerö Linen verkkokaupasta www.eckeroline.fi.

Käytä **tuotekoodia MOTO25** varauksen yhteydessä.

Pidätämme oikeuden aikataulu- ja hintamuutoksiin.

Rederi Ab Eckerö -konserniin kuuluva Eckerö Line Ab Oy on kotimainen laivayhtiö, joka tarjoaa matka- ja rahtipalveluita Tallinnan ja Helsingin välisessä säännöllisessä reitti-, risteily- ja rahtiliikenteessä. Eckerö Linen molemmat laivat m/s Finlandia ja Finbo Cargo liikennöivät Helsinki–Tallinna-reitillä Suomen lipun alla. Eckerö Linellä on myös oikeus käyttää suomalaisesta palvelusta viestivää Avainlippu-tunnusta. Yhtiö tarjoaa päivässä kymmenen lähtöä ja vastaa myös päivän ensimmäisestä yhteydestä Tallinnasta Helsinkiin. Eckerö Linella on yhteensä yli 40 hotellikumppania Virossa ja Suomessa, ja se operoi merkittävän osan Helsingin ja Tallinnan välisestä rahtiyhteydestä.

m/s FINBO CARGO				
	HELSINKI Vuosaari	TALLINNA Muuga	TALLINNA Muuga	HELSINKI Vuosaari
MA			07.00	09.45
TI-PE	06.00	08.45	09.30	12.15
MA-PE	13.00	15.45		
MA-PE & SU	20.00	22.45	16.30	19.15
SU			23.30 ¹	02.30 ¹
MA-TO & 22.12.23			23.30	05.15
LA 13.1.-27.1. & 3.2.-10.2.24	10.00	13.00	06.00	09.00

¹ Lähdöt vain rahtikuljetuksille.
Katso poikkeusaikataulut: eckeroline.fi/alkataulut

m/s FINLANDIA				
	HELSINKI	TALLINNA	TALLINNA	HELSINKI
MA-LA			06.00	08.15
JOKA PÄIVÄ	09.00	11.15	12.00	14.15
JOKA PÄIVÄ	15.15	17.30	18.30	21.00
SU-PE	21.40	00.10*		

*Seuraava päivä
Katso poikkeusaikataulut eckeroline.fi

Lisätietoja

www.eckeroline.fi

GoldWing klubilainen!

**Hyödynnä jäsenalennus
Lapinretkelläsi!**

-15% listahintaisesta majoituksesta Inarissa.

Tiedustelut ja varaukset, myyntipalvelu:

tel. +358 (0) 40 179 6069

e-mail: sales@visitinari.fi

www.visitinari.fi

AMAZON-JOEKA SADEMETSÄÄN JA LÄPI KESKI-AMERIKAN - OSA 5

Jari Saarelaisen matka jatkuu 12.9.-25.11.1990 reitillä Brasilia – Venezuela – Kolumbia – Panama – Costa Rica – Nicaragua – El Salvador – Guatemala – Meksiko

Laivan Belemistä Manaukseen piti lähteä 12.9. klo 21.00. Yllättävää kyllä lähtö ei myöhästynyt kahta tuntia enempää. Laivalippua ostaessani kukaan ei kertonut, että pyörän olisi pitänyt olla satamassa viimeistään klo 16.00. Menin satamaan Belemissä sattumalta tapaamani Toni Rochasin vaimon Silvanan kanssa klo 17 jälkeen. Tonin oli määrä saapua sinne suoraan töistä. Seurasin Silvanan taksia, mutta menimme vahingossa väärälle portille. Katu sataman edessä oli yksisuuntainen. Ehdotin Silvanalle, että hän kävelisi oikealle portille 300 metriä.

Brasiliassa ei tunnuta kovin paljon liikennesäännöistä välitettävän, joten minäkin otin omat oikeudet ja hurautin varovasti kadun laitaa ajaen päin vastaantulevaa liikennettä. Minun tuuriani tietysti oli, että kadun keskikorokkeella sattui kävelemään kaksi liikennepoliisia. Ohittaessani heidät he olivat selin tulosuuntaani, joten he eivät huomanneet minua, ennen kuin olin jo heidät ohittanut. Näin peilistä, kun poliisit alkoivat huitoa ja korvissani soi heidän pilliensä kiivas vihellys.

Vaihtoehdot olivat vähissä. Vilkaisin taakseni ja näin poliisien juoksevan täyttä vauhtia perässäni. Ajoin Silvanan luo oikean portin eteen ja selitin hänelle, että kohta saataisiin seuraa poliiseista. Tuskin sain lauseen loppuun, kun tomera ote tarttui olkapäähäni: Brasilian "lain koura" oli paikalla.

Poliisit karjuivat hengästyneinä asiaansa. Kun vihdoinkin sain suunvuoron, kerroin heille selvällä portugaliksi, etten puhu kyseistä kieltä. Poliisit siitä vain yltyivät. Onneksi Silvana sai virkavallan rauhoittumaan. He tietysti vaativat papereitani, joten luovutin passini ja pyörän paperit. Alusta asti oli ollut selvää, että kysymyksessä olisi rahan maksaminen suoraan poliisien "taskuun". Herrat ilmoittivat hinnaksi 20 000 grusaarosta, joka oli silloisen kurssin mukaan 250\$. En tiennyt poliisin palkkaa Brasiliassa, mutta tuo summa oli luulta-

vasti yhden poliisin kuukausipalkka ilman kansalta kiristettyjä korruptionrahoja.

Silvana lähti poliisien ja minun papereiden kanssa poliisilaitokselle. Tonin saavuttua kerroin hänelle, että hänen vaimonsa juuri pidätettiin. Kaveri ei ihmeemmin tiedosta hermostunut, vaan totesi vain, että täytyy hakea hänet pois sieltä. Puolen tunnin kuluttua he saapuivat takaisin papereitteni kanssa. Summa oli tippunut puoleen ollen nyt 10000. Minua harmitti maksaa, vaikka harvoinhan sitä saa 50% alennusta. Ei ainakaan suomalainen poliisi ole muistaakseni suostunut tinkimään.

Kello oli jo reilusti yli puoli kuusi, kun Toni sai lisää järjesteltävää. Laivaa ei enää lastattu klo 16 jälkeen! Sataman portinvartija ei suostunut laskemaan meitä laivan luokse, jossa olisimme voineet puhua pyörän laivaan. Olin jo valmis luovuttamaan, koska tiesin seuraavana aamuna lähtevän toisen laivan, joka tosin oli turistilaiva ja puolet kalliimpi. Olin valinnut tämän "karvahattu-linjan" nimenomaan kustannussyistä. Toni juoksi satamakonttoriin ja portin väliä pari kolme kertaa, ennen kuin portinvartija suostui avaamaan työ-

Tämän tarinan reitti maalattuna Jarin kypärään

maansa oven. Hän tarvitsi luvan kirjallisesti ja 10\$ setelin.

Saimme pyörän vihdoinkin laivan luokse. Selvisi, ettei laivan lastausovia kannattanut enää avata, koska rahtilaiva oli jo lastattu täyteen. Vaihtoehdoksi jäi yrittää saada pyörä tämän katamaranialuksen takakannelle. 500-600 kg painavaa pyörää ei sinne noin vain laitettu. Ongelma oli, että laituri oli laivan kantta kaksi metriä korkeammalla. Henkilökunta rakensi lankuista jonkinlaisen sillan, ja saimme pyörän lopulta laivaan.

Kiipesin tämän jälkeen itse alukseen. Matkustamo oli jo täyteen miehitetty. Laivassa nukutaan normaalisti heedseissä eli riippusängyissä. Niitä riippui sikin sokin ympäriinsä. Ihmiset nukkuisivat kuin sillit purkissa. Toni oli onnistunut järjestämään minulle hytin yläkannelta komentosillan takaa. Hänelle oli luvattu, että siinä olisi ilmastointilaitte, mikä on sademetsän ilmastossa mukavuutta huomattavasti lisäävä varuste. Lämpötila on päivällä +40 C ja yöllä +30 C. Tietysti minun hytissäni tuo laite oli rikki! Siinä vaiheessa olin valmis ottamaan Hondan pois laivasta. Hytti oli nimittäin kuin sauna. Ikkuna oli taaksepäin, joten siitä ei ollut mitään hyötyä. Kapteeni lupasi minulle nukkumapaikan komentosillan viereltä yläkannelta. Sain ripustettua heedsini sinne. Paikka oli sikäli hyvä, että hyvällä tuurilla siihen sattuisi silloin tällöin tuulemaan. Luxuspaikka verrattuna alakerran ”karjaosastoon”.

Tämän kaiken hässäkän jälkeen meille jäi Tonin ja Silvanan kanssa aikaa ottaa muutama olut. Laivan baariin saapui kolme aikaisemmin Belemissä tapaamaani, ruotsalaista kaveria. Nämä ”veljekset” Micke, Tommy ja Mats olivat puoli vuotta kestäväällä Etelä-Amerikan kierroksella. Laivassa oli myös muutamia turisteja Italiasta ja Kolumbiasta sekä eräs aikaisemmin Natalissa tapaamani kaveri Etelä-Afrikasta. Hän rakastui Natalissa niin perusteellisesti, että teki nyt matkaa yhdessä uuden tyttöystävänsä kanssa.

Laivamatka Manukseen kestää viisi vuorokautta. Ensimmäiset kolme päivää olivat tukahduttavan kuumia. Kuljimme alkumatkan pieniä sivujokia pitkin kohti valtavaa Amazon-jokea. Ilma oli aivan paikallaan eikä tuullut yhtään. Yhdessä muiden turistien kanssa yritin tappaa aikaa pelaamalla korttia ja juomalla olutta, joka kilahti saman tien ”pintaan” eikä auttanut yhtään tukalaan oloon.

Matkalla oli mielenkiintoista seurata joen varrella asuvien, tuskin koskaan ”sivistystä” nähneiden intiaanien ja alkuasukkaiden elämää. Vähän väliä sademetsästä ilmestyi joelle kanootteja. Yleensä naiset pienten lasten kanssa meloivat laivan vierelle huutaen jotain käsittämätöntä. Matkustajat

heittelivät heille vaatteita ja ruokaa. Aina kun veteen tömähti muovipussi tai T-paita, alkoi mieletön melontakilpailu. Ensiksi paikalle ehtinyt sai saaliin.

Laiva pysähtyi välillä pienissä satamissa keskelle maailman suurinta sademetsää, jossa ei tieyhteyksiä tunnettu. Matkan puolivälissä saavuimme kauniiseen Santaremin kaupunkiin, joka sijaitsee suuren Amazon-joen ja pienemmän Tapajos-joen risteyksessä. Amazonin vesi on likaista, savisen ruskeaa. Santaremin kohdalla siihen yhtyvän pienemmän joen vesi on puolestaan kirkasta kuin lähdevesi. Jokien yhtymäkohdassa myös Amazonin vesi oli kirkasta ja näytti kuin veteen olisi vedetty viiva siihen kohtaan, missä kirkas ja savinen vesi kohtasivat. Santaremissa oli myös hienoja hiekkarantoja. Suurin osa Amazonin rannoista oli savisia ja viidakon peittämiä.

Isolla joella kuumuus hiukan helpottui, koska välillä saattoi tuntea pieniä, nopeasti ohimeneviä tuulen väreitä. Jos välillä tuuli hiukankin pitempään, oli se todella mahtava tunne. Amazon-joki on paikoin niin laaja, että sitä on vaikea joeksi käsittääkään. Pitkiin aikoihin ei voinut nähdä rantoja kummaltakaan puolelta laivaa. Joella oli paljon liikennettä. Pienimmät alukset olivat alkuasukkaiden kanootit ja virran mukana kulkevat veneet. Kylien ja pikkukaupunkien välillä liikenoivat moottoriveneiden ja laivojen välimuodot. Nämä olivat ilmeisen tärkeitä kulkuveneitä, koska niillä alkuasukkaat saivat ”tuotteensa”, lähinnä banaanit markkinoille kaupunkeihin. Ne kuljetavat myös ihmisiä kaupungista toiseen. Välillä ne oli lastattu niin täyteen, että matkustajat roikkuivat laivan laidoilla matkan ajan.

Joella liikkui myös rahtilavetteja, joita broomut työnsivät, ja ne oli lastattu täyteen kontteja ja rekojen perävaunuja. Manauksen lukuisilta tehtailta tuotteiden ainoat kuljetusreitit olivat joki- ja lentoyhteys. Tieyhteys oli olemassa Boa Vistan kautta Venezuelaan, mutta sitä voi käyttää vain kolme kuukautta vuodessa pitkän sadekauden takia. Kerran vastaamme tuli iso öljytankkeri, joka oli mittasuhteiltaan käsittämätön tavalliseen liikenteeseen nähden.

Amazon-jokea ei turhaan sanottu maailman suurimmaksi likaviemäriksi. Laivasta kaikki jätteet heitettiin suoraan jokeen kylmän rauhallisesti. Paikalliset matkustajat heittivät olutpurkkinsa surutta suoraan laidan yli. Me turistit käytimme roskakoreja, mutta hyöty oli suhteellinen, sillä niiden täytyttyä henkilökunta tyhjensi ne jokeen! Osan toki he pakkasivat muovipusseihin heittääkseen ne alkuasukkaille.

Laivalipun hintaan kuului ns. täysihoito:

aamiainen, päivällinen ja illallinen. Ruoka-aikoina laivassa vallitsi täydellinen kaaos. Matkustajat jonottivat aterialla pitkinä jonoina koko päivän. Kun oli jonotettu ja syöty päivällinen, vuorossa oli siirtyä illallisjonon jatkoksi.

Hyttimatkustajien (hyttejä oli kolme) etuihin kuului, että sai ruokailla henkilökunnan seurassa pienessä ruokasalissa. Käytin mielelläni edes tämän edun hyväkseni. Toki hytti oli myös hyvä säilytyspaikka tavaroilleni. Päivällä hytin lämpötila näytti +60C ja yöllä +50C. Saunana hytti olisi ollut muuten nautittava, mutta suihkusta tuli vain kuumaa vettä, koska vesisäiliöt olivat laivan katolla polttavassa helteessä. Suihkuttamisesta ei ollut paljon hyötyä: hetkellisen puhtauden tunteen jälkeen alkoi hikoilu uudelleen.

Matka Belemistä Manaukseen oli erikoinen, mutta raskas kokemus. Manaukseen saavuimme 17.9. aamuyöllä. Matkustajat pääsivät lähtemään laivasta klo 5. Henkilökunnan työvuoro alkoi klo 7. Oli kiva havaita, että ystäväni Italiasta, Ruotsista ja Columbiasta eivät jättäneet minua yksin taistelemaan pyörää laivasta, vaan jäivät odottamaan kanssani pari tuntia laiturilla henkilökunnan heräämistä. Nyt laituriongelma oli päinvastainen kuin Belemissä eli laiturin reuna oli n. metrin korkeammalla kuin laivan kansi. Laivaväen avustuksella rakensimme lankuista taas ”sillan” ja saimme työnnettyä pyörän pois laivasta.

Illalla tapasimme ja menimme alkupaukuille ruotsalaisten poikien asunnolle, majataloon, jossa heillä oli käytössään pieni huone ja keittokomero. Pojilla oli jo meidän muiden saapuessa vauhti päällä. Muutama muki rommia oli jo kulunut. Jatkoimme pohjoismaalaisittain yökerhossa aamuun saakka. Seuraavana iltapäivänä menin katsomaan ruotsalaisten vointia. Paikalla oli vain Mats kysellen heti ensimmäiseksi, missä Micke ja Tommy olivat. Olimme lähteneet kaikki eri aikaan yökerhosta, ja Mats luuli toisten olleen minun seurassani. He olivat kateissa seuraavat kaksi päivää. ”Etsimme” heitä Manauksen kuppiloista huonolla menestyksellä. Pojat palasivat vihdoinkin ”viidakon naisten” luota, ja näin oli krapulainen, skandinaavinen ryhmämme taas koossa.

Moto Honda Brazil -tehtaalla huolto ja retki

Aamulla 21.9. suuntasin kulkuni kohti Manauksen suurta kansainvälistä teollisuuskylää. Yksi alueen suurimmista tehtaista oli Moto Honda Brazil Ltd. Sen portista ei aivan kuka tahansa turisti kulje sisälle. Turvallisuusjärjestelyt olivat tiukat. Ensimmäisellä portilla sain selvitettyä asiani ”Portugalin kielellä” sen verran hyvin, että portinvartija otti

puhelun johtaja Horario Natsumedalle. Hänelle selitin matkastani ja pyysin saada huoltoapua pyörälle. Sain rintaani vierailukortin ja luvan ajaa tehdasalueelle. Natsumeda oli minua toisella portilla vastassa. Hän esitteli minut kahvitarjoilun aikana muutamalle työntekijälle. Teimme pikaisen kierroksen tuotantolaitoksessa, jossa valmistui joka päivä 600 uutta moottoripyörää. Henkilökuntaa oli 2300, joista ylemmät toimihenkilöt olivat pukeutuneet valkoisiin tohtorin takkeihin ja muut Honda-haalareihin. Kaikesta huomasin kyseessä olevan japanilaisten johtaman tuotantolaitoksen, sillä kaikki piha-alueesta henkilöstöön ja valmiisiin tuotteisiin oli ihailtavan moitteettomassa järjestyksessä. Moto Honda L:n valmistamat moottoripyörät olivat 125-750 -kuutioisia. Sain ajaa tehtaan koeajoradalla uutta CRB 450 -pyörää ja tunsin olevani kunniavieras. Gold Wingini kimpussa hääri koko päivän viisi mekaanikkoa työnjohtajan ja insinöörin jaellessa käskyjä ja seurattessa työn edistymistä.

Moto Honda järjesti henkilökunnalleen ensimmäisen moottoripyörätapahtuman, eräänlaisen kokoontumisajon 22.9. Olin iloisesti yllättynyt, kun sain kutsun tuohon Moto passeio -tapahtumaan. Lauantaiaamuna aikaisin kokoontui Manauksen katedraalin eteen 60 – 70 pyörää. Turha kai mainitakaan, että kaikki olivat Honda-merkkisiä. Vaikka ajajat olivatkin tehtaan henkilökuntaa, oli nähtävissä useimpien olevan aloittelijoita pyörän sarvissa. Ajoimme jonossa kaupungin satamaan. Olin Wingin kanssa jonkinlainen nähtävyys, kun Amazon-joen ylittävälle lautalle pääsyä. Kaikki tuntuivat haluavan vaihtaa jonkun sanan minun kanssani.

Menimme kahdella eri lautalla kokoontumispaihalle. Söimme ravintolassa lounaan, kävimme uimassa ja pelasimme lentopalloa. Juttusilleni tuli japanilainen kaveri, joka ajoi muuhun tehtaan väkeen verrattuna isolla 750-kuutioisella pyörällä. Kaveri oli Issao Mizoguchi, varaosapäällikkö. Kerroin hänelle, että Hondani oli huollettu, mutta kaikkia osia ei siihen löytynyt. Esim. eturengas oli uusimisen tarpeessa. Issao lupasi tutkia asiaa ja pyysi minua tulemaan tehtaallemaanantaina. Siellä siihen laitettiin normaalia leveämpi eturengas, joten jouduimme irrottamaan etulokasuojan. Issao lupasi, että pyörä laitetaan niin hyvään kuntoon, että pääsen sillä Hondan tehtaille Ohioon USA:aan. Jätin pyörän keski- viikkoon saakka remonttiin. Vietin pari iltaa Issaon ja hänen perheensä kanssa. Jälleen sain hyvän ystävän matkaltani.

Boa Vista

Edessä oli matkan jatkaminen 26.9. Koska olin keskellä sademetsää, vaihtoehdot olivat vähissä. Oli meneillään n. kolme kuukautta kestävä kuiva aika, joten jokilaivalla ei päässyt Boa Vistan kaupunkiin. Jäljelle jäi ajaa heikkokuntoista hiekkatietä sademetsän ja intiaanireservaatin halki. Hiekka pölisi ja tunkeutui joka paikkaan. Otin jossain vaiheessa kameran esiin enkä tiennyt itkeäkö vai nauraa: kamera oli yltä päältä hiekan pölyssä. Saharan opit muovipusseista olin tyystin unohtanut.

Ajoin 600 km 13 tunnissa. Ylitin päiväntasaajan jo toisen kerran. Mittariin vaihtui 120 000 km. Tie kulki intiaanireservaatin halki 250 km. Minusta se oli jännittävää ja odotin näkeväni intiaaneja. Todelisuudessa näin vain muutamia lapsia uimassa joella. Maisemat oli todella kauniita: vähän väliä oli pieniä järviä ja jokia, joiden yli meni kapeita, yhden auton ajettavia siltoja. Tavarahuolto pelasi niitä pitkin kuivana aikana. Saavuin aamuyöstä lauttarantaan, jossa oli jo kuorma-autoja odottamassa aamulauttaa. Asensin paikallisen ravintolan terassille maailmaakiertävän matkamotoristin luxushotellin: riippukeinun ja sen päälle moskiittoverkon. Aamusta klo 6 alkoi lauttaliikenne joen yli. Muutaman kymmenen kilometriä ennen Boa Vistaa alkoi huonokuntoinen asfalttitie, joka oli yli 600 km pitkän, surkean hiekkatien jälkeen kuin kiitorata. Hikisen sademetsätaipaleen jälkeen suuntasin aikaisemmin Brasiliassa tapaamani Boa Vistassa asuvan perheen luo. Carlos perheineen otti minut lämpimästi vastaan. Viikonloppuna he veivät lomanviettopaikkaansa pienelle joelle. Uimme puhtaassa, virtaavassa vedessä ja grillasimme lampaanreisiä.

Venezuelaan

Lähdin maanantaina jatkamaan koti Venezuelaa. Matka rajalle, n. 200 km, oli jos mahdollista entistäkin surkeampaa hiekkatietä. Tie oli paikoin märkää ja mutaista. Raskaan pyöräni kanssa kulkeminen toi Afrikan muistot mieleen. Pelkäsin taas etukäteen tullia ja mahdollista ”dollaripeliä”. Paperit oli kuitenkin 15 minuutissa katsottu molemmissa tulleissa. Venezuelan puolella yllätyin ensiksi teiden kuntoa: ero edelliseen oli kuin yöllä ja päivällä. Tiet olivat hyväkuntoista asfalttia, jollaista en ollut nähnyt aikoihin. Ollessani ensimmäisen kerran tankkaamassa luulin taskulaskimeni karsineen hiekkapölystä, sillä se sai bensiinilitran hinnaksi alle 40 penniä/litra. Kunnossa se oli.

Halusin nauttia Karibian merestä ja auringosta.

Suuntasin kohti rannikkoa ja Barcelonen kaupunkia. Matkaa oli n. 500 km. Pohjoista kohti mennessä alkoi ropista vettä. Ongelman oli kapeiden teiden varsilla kallistelevat puut, joiden oksat peittivät paikoin toisen kaistan kokonaan. Barcelonesta menin vanhalla, norjalaisella autolautalla Isla de Margaretalle. Laivamatka kesti viisi tuntia. Saari kuului Venezuelalle, mutta oli verovapaa alue halpoine hintoineen.

Maailma oli jälleen pieni. Saarella tapasin vanhan tuttavani kouluajoilta, jonka en tiennyt asuvan vakituisesti Venezuelassa. Sain hyvän oppaan kierrellessäni kaunista saarta ja sen lukuisia hiekkarantoja. Kaveri järjesti isosta hotellista huoneiston käyttööni. Wingi oli hotellin uima-allasbaarissa turistien ihmeteltävänä. Sen vieressä oli kuvia ja kertomus matkareitistäni. Kävihän se minulle: kämppä oli ilmainen ja pyörää vahdittiin ympäri vuorokauden!

Palasin mantereelle Caracasin kaupunkiin, joka sijaitsee kauniissa laaksossa. Ympäröivien vuorten rinteille oli levittäytynyt asutusta. Caracas ei ole varsinaisesti meren rannalla. Tunnin ajomatkan päässä olevat rannat ovat liian likaisia uimiseen. Caracasissa oli yhden päivän kestävä ulkonaliikkumiskielto, koska viranomaiset suorittivat väestönlaskennan. Jokaisen asukkaan piti pysyä kotonaan ja turistin hotellissaan.

Olin ajatellut pääseväni USA:han ilman suurempaa pyöräremonttia, mutta pyörä lakkasi lataamasta ja syylistä vuosi vettä. Onneksi huomasin viat Venezuelassa, koska tänne oli helpompi tilata osia kuin Keski-Amerikan maihin. Löysin sattumalta hyvän mekaanikon, joka oli juuri perustanut oman korjaamon oltuaan sitä ennen töissä Hondan maahantuojoilla. Rudolf Robol tilasi laturin osat ja vesipumpun Miamiasta USA:sta.

Osia odotellessa hoidin paperiasioita: tarvitsin uuden kansainvälisen ajokortin ja jatkoaikaa pyörän papereille, jotka olivat olleet vuoden voimassa. Suurkiitokset avusta Suomen suurlähetystölle Caracasissa ja erityisesti autonkuljettaja Robinsson Torralvolle, joka kuljetti minua ympäri kaupunkia Autoliittoon ja muihin virastoihin sekä auttoi papereiden täyttämisessä. Robinsson oli toiminut 13 vuotta suurlähetystössä ja on suuri Suomen ystävä, joka kiroilee sujuvalla suomen kielellä ruuhkaisessa liikenteessä.

Hakiessani pyörää korjaamolta lähdimme koeajolle, niin että Rudolf ajoi edellä ja toinen mekaanikko minun perässäni moottoripyörällä. Ajaessamme ulos kaupungista moottoritielle poliisit pysäyttivät meidät. Selvisi, että jostain syystä moottoripyörillä ei saanut ajaa ruuhka-aikoina moottoriteillä. Mekaanikot manailivat yhteen

*Matkalla Santa Mariasta Gartageinaan.
Tiet Colombiassa olivat ihan kohtalaisia*

ääneen. Seurasimme poliisipyörää laitokselle. Palkalliset motoristit pääsivät sakkojen jälkeen pois, mutta minä en. Alkoi tuntua tutulta: seuraavaksi kysyttäisiin dollareita. Mekaanikot olivat kuitenkin painelleet suoraan poliisilaitokselta puhelinkioskiin ja soittaneet minullekin jo tutuksi tulleelle moottoripyöräilijälle Jimille, joka oli rikospoliisi, ja kertoneet tilanteen. Jim soitti poliisille ja ilmoitti olevansa Suomen suurlähetystöstä ja kuulleen poliisilaitoksella olevan suomalaisen kaverin. Hän lupasi tulla noutamaan häirikön pois. Jim saapui ja näytti virkamerkkiään, minkä jälkeen poistuinsieltä maksamatta mitään. Mekaanikot odottivat ulkopuolella. Tämän välikohtauksen aikana oli tullut pimeä. Jim tuli kyytiini. Ajoimme pieniä kujia pitkin. Kuulin, kuinka Jim latasi aseensa ja piti sitä kainalokotelossaan koko matkan ajan. Riski tulla ryöstetyksi pienillä, pimeillä kujilla Caracasissa oli erittäin suuri. Tämän koeajon jälkeen pojat laittoivat loput osat pyörään paikoilleen yön aikana.

Caracasista jatkoin matkaani Coron kaupunkiin, josta tiesin olevan laivayhteyden Hollannin Antilleille, jotka ovat kolmen saaren ryhmä. Menin niistä yhdelle, Curacaolle, johon tutustuin parin päivän ajan. Lähtiessäni sieltä menin satamaan hyvissä ajoin n. klo 13, koska lippuni mukaan lähtö tapahtuisi klo 14. Ihmettelin suuresti, kun näin viimeistä rekkaa lastattavan paattiin. Sain kuulla, että lähtöaika olikin muutettu klo 10:ksi aamulla! Onneksi tällä kertaa lähtö viivästyi, sillä seuraava vuoro olisi lähtenyt vasta viikon kuluttua.

Kolumbiaan

Suunnistin länteen kohti Maracaibon kaupunkia, joka olikin viimeinen Venezuelan puolella ennen paljon peloteltua Columbiaa. Siitä minua olivat varoitelleet kaikki, jopa suurin osa niistä, jotka olivat siellä käyneet.

Kolumbian tulli osoittautui yllätykseksi, sillä kaikki sujui hienosti ja minut toivotettiin tervetul-

*Coron kaupungista pääsin
laivalla tutustumaan Curacao:hin.*

leeksi Etelä-Amerikassa harvinaisella englannin kielellä. Ajelin Santa Mariaan, joka oli kaunis, pieni rantakaupunki. Parkkeerasin pyörän erään hotellin parkkialueelle. Aamulla käynnistäessäni pyörää sanoi virtalukko yksipuolisesti yhteistyösovimuksen irti eikä kytkenyt virtaa. Aloin paiskoa työkaluja sivulaukusta ja aloitin parin tunnin hikisen urakan irrottaakseni virtalukon. Sitten etsin kaupungista lukkosepän, joka askarteli sen kimpussa koko päivän saamatta sitä kuntoon. Palasin pyörälle, pakkasin lukon sivulaukkuun ja pistin irt-osat paikoilleen. Tämän jälkeen pyörä käynnistettiin yhdistämällä kaksi johtoa, joten saisin olla entistä tarkempi siitä, mihin sen jätätäisin.

Jatkoin Cartagenaan, josta tarkoitukseni oli päästä laivalla Panamaan. Columbiasta sinne ei ole tieyhteyttä. Osoittautui, ettei ole myöskään säännöllistä laivayhteyttä. Oli turvaututtava rahtilaivoihin. Koska oli viikonloppu, satama-alueelle ei ollut menemistä. 20 dollarilla oli ihmeitä tekevä vaikutus sataman portteja konekiväärein varustoihin sotilaisiin. Pääsin satama-alueelle, jossa tiesin olevan venäläisen aluksen. Menin Kom-somolskaya Slava -alukseen ja tapasin kannella perämiehen, jolle kerroin ongelmani. Hän soitti kapteenille ja vei minut hänen luokseen. Kapteeni Vladimir Ustimenko osoittautui mukavaksi mieheksi. Kerroin hänelle haluavani päästä Panamaan. Hän kertoi sen olevan mahdollista, mutta minun pitäisi ottaa yhteyttä laiva-agenttiin. Sain osoitteen, mutta koska oli viikonloppu, hänen toimistonsa oli kiinni. Halusin saada asiasta varmuuden, joten ajoin uudelleen satamaan, lahjoin sotilaat ja menin tapaamaan kapteenia. Hän päätti asian itse ja sovimme, että muuttaisin laivaan seuraavana päivänä maanantaina. Laiva lähtisi tiistain ja keskiviikon välisenä yönä.

Ensimmäisenä yönä järjestettiin Suomi-Neuvostoliitto -pöytätennisturnaus. Neukut osoittautuivat paremmiksi kapteenin ollessa paras pelaaja.

Nukuttuani ensimmäisen yön laivalla koitti työn-
täyteinen päivä. Sataman tullista sain pyörän
papereihin ensimmäisen leiman voidakseni viedä
pyörän maasta. Olisikin ollut liian yksinkertaista,
jos se olisi riittänyt. Passiin leima piti hakea toiselta
puolelta kaupunkia lentokentältä, jonka jälkeen se
piti näyttää sataman tullitoimistossa. Koko päivän
oli jonottelua, juoksentelua ja hikoilua Cartagenan
ruuhkissa.

Illan suussa oli vuorossa pyörän lastaaminen
laivaan. Lastirumaan sitä ei voitu laittaa, joten
kapteeni osoitti suojaisan paikan takakannelta.
Pyörän nosto laivan nosturilla oli jännää katsel-
tavaa. Gold Wing keikkui aikansa laiturin ja laivan
yläpuolella, mutta saatiin onnellisesti paikoilleen.
Laivan lähtöä odotellessaan keittiömestari ja
muutama vapaavuorossa ollut miehistön jäsen
tarjosivat minulle gruusialaisia viinejä. Puolenyön
jälkeen laivasta löytyi myös kansallisjuomaa
vodkaa.

Indonesiaan!!!?

Seuraava päivä matkaa kohti Panamaa. Meren-
käynti oli kova ja merisairaus yllätti minut. Johtuiko
merenkäynnistä vai viineistä, en tiedä. Keskiyöllä
saavuimme Panaman kanavan suulle, Gristo-
balin kaupungin edustalle. Matka oli kestänyt
lähes minuutilleen 24 tuntia. Laiva ankkuroitiin
merelle kymmenien muiden vuoroaan odottavien
joukkoon.

Keskiyöllä kapteeni pyysi minut hyttiinsä ilmoit-
taakseen minulle hiuksia nostattavan uutisen.
Suunnitelmiin oli tullut muutos: laivan viereen ajet-
tisiin tankkeri ja laiva tankattaisiin merellä. Aloin
ymmärtää, että minun olisi pyörineni aika poistua
laivasta. Kapteeni Ustimenko oli huumorimiehiä.
Hän kertoi naama peruslukemilla seuraavan
pysähdyspaikan olevan Indonesia viiden viikon
kuluttua, jos vanha alus sinne saakka kestäisi.
Hän lisäsi vielä, että siellä varmasti päästäisiin

maihin. Istuin aivan hiljaa ja vichy-lasi kädessäni
tärisi, mikä tällä kertaa johtui kapteenin kerto-
masta. Hetken aikaa hytissä jatkui hiljaisuus.

Ajatukseni pyörivät ympäri: mitä seuraavaksi?
Hiljaisuuden katkaisi kuitenkin kapteenin naurun-
purskahdus, jonka välissä hän sai sanottua: "Ei
hätää, Finland, kyllä minä ystävän Panamaan
järjestän." Hän kertoi tarvitsevänsä edessä ole-
valle, pitkälle Indonesian purjehdukselle muona-
täydennystä. Aamulla satamasta yhteysalus toisi
tarvittavan. Hän oli sopinut laivahuolitsijayhtiön
kanssa, että paluukyydissä pääsisin pyöräni
kanssa satamaan. Nukuin jäljellä olevat yön
tunnit nähden painajaisia pitkästä purjehduksesta
Aasiaan.

Panama

Aamulla tihkusateessa alkoi Hondan riiputta-
minen kohti pientä teräsvenettä, joka oli ajettu
laivan kylkeen. Oli hirvittävää seurata tätä las-
kuoperaatiota, koska nosturinkuljettaja ei pys-
tynyt näkemään alhaalla olevaa venettä. Pyörä
roikkui välillä lähes meren pinnalla veneen keik-
kuessa aallokossa sen vierellä. Kapteeni huitoi
kuin heikkopäinen käsimerkkejä nosturiin. Pel-

käsin näkeväni ensimmäisen uivan Gold Wingin. Uskalsin tuskin katsoa, kunnes pyörä vihdoin tömähti veneen kannelle. Sitten minä laskeuduin narutikkaita pitkin veneeseen. Vilkuutin M/S Kosmolskaya Slavan miellyttävälle miehistölle, jolla oli edessään kuukausien purjehdus kohti kotisatamaa Odessaa.

Veneen miehistönä oli kolme tummaihoista miestä, joiden tervehdys oli tuttu: dollareita, boy! Kaverit sitoivat veneen perillä laituriin ja hävisivät saman tien. Yksin oli mahdotonta saada painava pyörä veneen kantta korkeammalla olevalle laiturille. Ihmeteltyäni aikani kaksi "kavereistani" palasi ja ilmoitti silmät kiiluen voivansa auttaa, jos ehkä tarvitsisin apua. Koska muitakaan tarjouksia ei tullut, minun oli hyväksyttävä "ystävieni" avun tarjous: 20 taalaa per kähäräpää.

Edelleen sain kaivaa taskujani, sillä vuorossa oli ikimuistoinen Panaman tulli. Kesti aikansa selittää passintarkastuksessa, mistä olin Panamaan tipahtanut. Lopulta sain leimat passiini. Huokasin helpotuksesta. Seuraavalla luukulla eli tullessa maailma musteni taas. Minulle lyötiin nippu papereita käteen, käskettiin jättää pyörä tulliin ja kävellä kaupungille etsimään poliisilaitosta, josta saisin jälleen leimoja, leimoja ja leimoja.

Poliisilaitoksella ei kukaan puhunut englantia. Mielettömästä viittoilusta päättelin, että minun pitäisi hakea jostain jotakin saadakseni täältä leimat. Olin väsynyt edellisen yön merimatkapainajaisista. Marssin takaisin pyörän luo tulliin. Tuskastuneena selitin tullimiehille, etten saanut leimoja poliisiasemalta. Ystävällinen tullimies kertoi voivansa lähteä oppaaksi. Kahden tunnin ja kolmen eri viraston jälkeen kaikki mahdolliset leimat papereihini oli saatu. Vuorossa oli rahastus. Ystävänä tullimies ilmoitti palveluksensa hinnaksi 15 taalaa. Pidin korvausta kohtuullisena. Olihan apu ollut todella tarpeen. Mutta sitä minä en ymmärtänyt, miksi minun piti maksaa myös kahdelle muulle tullimiehelle, joille olin sanonut vain päivää. Selitykseksi sain, että olin "ringo" eli muukalainen. Ja ringo tinki!

Panama Cityssä suunnittelin edessä olevaa taitvalta yli Keski-Amerikan Meksikoon ja USA:han. Edessä olisi taas monta mielenkiintoista, mutta arveluttavaa maata. Panaman kanava ja siinä liikkuvat suuret laivat olivat vaikuttava kokemus. Kanavan tärkeyden huomasi siitä, että Panamassa oli paljon amerikkalaisia sotilaita.

Matkalla Meksikoon

Lähdin varhain sunnuntaiaamuna 18. marraskuuta pitkin Pan-American Highway:tä kohti

pohjoista. Alun perin tarkoitukseni oli ollut ajaa sitä pitkin Chilestä Perun ja Kolumbian kautta Panamaan. Siitä suunnitelmasta jouduin luopumaan, koska en pystynyt ylittämään Andi-vuoristoa Argentiinan ja Chilen välillä aikaisen talven takia. Pan American Highway jatkuu Alaskaan asti, mutta se minun on unohdettava. Olin sopinut olevani 28. marraskuuta Houstonissa Texasissa, joten minulla oli vain 10 päivää aikaa ajaa Keski-Amerikan läpi.

Pienessä ihastuttavassa Costa Ricassa olisin halunnut viettää enemmän aikaa varsinkin, kun tapasin eräässä pikkukaupungissa miellyttävän, moottoripyöräilyä harrastavan perheen. He olisivat ehdottomasti halunneet esitellä kaunista, vuoristoista maata. Haikein mielin minun oli kieltäydyttävä kutsusta. Tehdessäni lähtöä he kertoivat kutsun olevan voimassa, jos joskus taas ajelisin Costa Rican kulmilla. Lupauduin ottamaan yhteyttä!

Nicaraguassa eivät asiat olleet vielä pitkän sotimisen jälkeen kunnossa. Tiet olivat surkeassa tilassa. Härkävankkurit ja hevosajoneuvot olivat normaaleja jopa pääkaupungin Managuan liepeillä.

El Salvadorissa sen sijaan sodittiin yhä. Olin matkalla pääkaupunkiin San Joseen. Tie nousi pienelle mäelle ja näin edessäni kauniin laakson, jossa oli satoja metrejä pitkä autojono. Luulin siellä olevan tietyön. Ohitin hiljaa ajaen jonoa, joka oli ollut paikallaan ilmeisen pitkään, koska ihmiset istuivat tienvarsilla ja parveilivat tiellä. Jäin ihmetelemään tilannetta, jolloin luokseni tuli englantia puhuva mies. Hän kertoi, ettei ole viisasta jatkaa matkaa. Laakson toisella puolella oli armeijan ja hallitusta vastustavien sissien yhteenotto. Hetken päästä meidät ohitti sotilaita täynnä olleet panssariajoneuvot. Tilanne oli minulle tosi outo ja selkäpiitä karmiva.

Odotettuaamme tunnin verran yhtäkkiä alkoi kuulua konekiväärien tulitusta ja kranaattien räjähtelyä laakson toiselta puolelta. Paikallisille tämä näytti olevan normaalia, mutta minulta oli polvet pettä alta. Edellisen kerran olin kuullut vastaavaa leikkiessämme sotaa kertausharjoituksissa Hämeen metsissä. Peloissani käänsin pyöräni jo tulosuuntaan ja etsin kartasta mahdollista kiertotietä ohi kriisialueen. Aikaisemmin minua neuvonut kaveri kertoi kiertotien olevan jopa vaarallisempi eikä sitä suositellut. Hän kertoi tällaisten kahakoiden menevän yleensä ohi muutamassa tunnissa. Jäin vielä odottelemaan, mitä tapahtuisi. Istuin kuitenkin valmiina pyörän päällä. "Ringon varovaisuus huvitti paikallista väkeä: kuulihan seiden räiske kaukaa kukkulan takaa.

Oli kulunut taas tunti, kun meidät ohitti jälleen kymmenkunta panssarivaunua. Tulitus jatkui ajoittain vielä puolisen tuntia. Vihdoin vajaan kolmen tunnin odottelun jälkeen vastakkaisesta suunnasta alkoi saapua siellä odotellutta liikennettä. Tie oli vapaa! Kaikilla tuntui olevan kiire jatkaa matkaansa. En tiedä, johtuiko se pitkäksi venähtäneestä pysähdyksestä vai pelosta, että ammuskelu alkaisi uudelleen. En kerinnyt jäädä asiaa ihmettelemään, sillä pyöräni seisoi keskellä tietä vastaantulevien kaistalla. Hiki virtasi kypärän alta, kun kapealla tiellä yritin kääntää pyörääni alkuperäiseen suuntaan. Olin poikittain tiellä autojen kierrellessä minua mikä miltäkin puolelta torvet soiden. Eteeni pysähtyi vanha, ränsistynyt lava-auto, jonka lavalla oli kiihtyneitä miehiä. Kaikilla tuntui olevan kovaäänistä asiaa minulle. Ainoa, jonka ymmärsin, oli sana "ringo". Onnistuin kääntämään pyörän ja katosin hikoillen paikalta.

Aikaisemmin tapaamani ystävät odottivat minua muutaman sadan metrin päässä. Seurasin heidän autoaan pääkaupunkiin San Salvadoriin. Matkalla tiellä liikkui panssarivaunuja ja vien varsilla parveili sotilaita kiväärit vyöllä. San Salvadorissa hyvästelin tuttavani ja etsin kuppilan, jossa tilasin oluen ja kertasin edellistuntien tapahtumia. Päätin, että El Salvador ei sovi suomalaiselle reservijääkärille.

Jatkoin matkaani Pan American High Way:tä kohti Guatemalaa. Rajanylityspaikkoja ja tullimiehiä kohtaan aiheestakin tuntemani ennakkoluulot osoittautuivat tällä kertaa turhiksi. El Salvadorin ja Guatemalan tullit sijaitsivat kätevästi samassa rakennuksessa. Byrokratia oli kuitenkin edellisten tullien kaltainen. Kummankin maan tullissa papereihin oli saatava puolenkymmentä leimaa ja jokaisesta tieteenkin perittiin maksu erikseen. Tullialueella ympärilläni parveili muutama pikku-poika pyytäen passia ja pyörän papereita. Heillä oli kova kilpailu siitä, kuka saisi auttaa turistia kierroksella tullin toimistoissa ja ehkä tienata taalan tai pari. Kymmenvuotias tulliaivustaja ohjasi minut puolesta tunnissa eri luukkujen läpi. Kuluneissa uniformissaan turhautuneet tullivirkailijat takoiivat pöytien kannet tömisten leimat papereihin. Nuori oppaani tienasi dollarin.

Rajalta jatkoin mahtavassa auringonpaisteessa kohti Jutiapa-nimistä pikkukaupunkia. Tie mutkitteli vuoristossa ja matka taittui hitaasti. Oli pakko pysähdellä ihailemaan lumoavia maisemia. Ihmetellessäni eräällä jyrkanteellä Guatemalan kauneutta paikalle pysähtyi kaksi pakettiautoa lavat täynnä valkosipulia. Sipulilastin päällä istui muutama lapsi repaleisissa vaatteissa. Oltuani espanjankielisissä maissa jo muutaman kuu-

*Saavuini Meksikoon 21.11.-90
Tapachulan rajakaupungin kautta.*

lisen kanssa.

Kehuin maan kauneutta ja ihmisiä. Keskustelun edetessä oli otettava kädetkin avuksi ja piirrettävä hiekkiaan kaikenlaisia merkkejä, mutta niin vain selvisi kysymyksessä olevan kaksi viljelijäperhettä, jotka sadon valmistuttua olivat viemässä aikaansaannoksiaan kaupunkiin markkinoille myytäväksi. Nämä ystävälliset ihmiset neuvoivat minulle suorimman tien kohti Meksikoa. Annoin heille muistoksi Suomesta kertovan kirjasen, jonka olin saanut Venezuelan konsulaatista. Vastalahjaksi sain kaksi pussia valkosipulia.

Auringon jo laskiessa saavuini Escuintilan kaupunkiin. Löysin kivan motellin helposti. Yhden hengen huone maksoi 13 dollaria. Motellin uima-altaassa mietin värikkään päivän tapahtumia. Guatemala oli Costa Rican lisäksi maa, jossa olisi pitänyt viettää huomattavasti enemmän aikaa. Olin päättänyt kuitenkin viettää muutaman päivän Meksiko Cityssä ennen USA:han menoani.

Saavuini Meksikoon 21.11. Tapachulan rajakaupungin kautta. Kaupungin kaduilla kimpussani pyörivät rahanvaihtajat ja rihkamakauppiaat. Sain heidät rauhoittumaan, kun vaihdoin 20 dollaria rahaa ja ostin T-paidan. Uusi paita päällä ja pesot taskussani suuntasin ravintolaan, sillä halusin syödä aidon, tulisen meksikolaisen Tacon. Tavasini omistajalle Taco, T-A-C-O. Sain vastaukseksi: "Uno burger con queso, bueno." Oli tyydyttävä hampurilaiseen!

Meksiko City 25.11.1990

Jari Saarelainen

Motoristien Kriisipalvelu
Sponsorikunniakirja

GoldWing Club Finland ry

on tukenut
Motoristien Kriisipalvelun
toimintaa 2025

KIITOS

Motoristien Kriisipalvelu Kannatusyhdistys ry
Helsingissä 29.3.2025

Tanja Kaipainen

Tanja Kaipainen
Puheenjohtaja

Minna-Maria Kapraali

Minna-Maria Kapraali
Varapuheenjohtaja

KUNNIAKIRJA 2024 PLATINA

GoldWing Club Finland ry
Wingistit välittävät

on auttanut monia verensiirtoa tarvitsevia potilaita
luovuttamalla verta vähintään 50 kertaa vuonna 2024.

Suomen Punaisen Ristin Veripalvelu myöntää teille tämän
kunniakirjan kiitoksena säännöllisestä auttamisesta.

Verenluovuttaja on hengenpelastaja.

Punainen Risti
Veripalvelu

GWEF TREFFIT 2025

08.-11.05.25 Belgia
15.-18.05.25 Espanja
22.-25.05.25 Portugali
29.05.-01.06.25 Ranska

05.-09.06.25 Alankomaat
12.-15.06.25 Unkari
19.-22.06.25 Slovenia
26.-29.06.25 Italia

03.-06.07.25 Sveitsi
10.-13.07.25 Tšekki
17.-20.07.25 Puola
24.-27.07.25 Latvia

31.07.-03.08.25 Suomi
07.-10.08.25 Ruotsi
14.-17.08.25 Irlanti
21.-25.08.25 Iso-Britannia
28.08.-31.09.25 Luxemburg

03.-07.09.25 Bulgaria
10.-14.09.25 Turkki

Ajankohtaiset tiedot treffeistä
WWW.GWEF.EU

CHALLENGET

01.-04.05.25 BeNeLux Tour
30.6.-03.07.25 2nd Swiss Alpine GoldWing Challenge

SUOMEN TREFFIT/TAPAHTUMAT

01.01.-31.12.2025 Wingistit välittävät Verenluovutuskampanja
~~01.02.2025 MP-Messuruokailu Factory Kampi, Helsinki~~
23.-25.05.2025 Kevätkokoontuminen Kunnanlähde, Kankaanpää
31.07.-03.08.2025 Kansainvälinen treffi Ellivuori Resort, Sastamala
03./04.-07.08.2025 Saaristo-Ajo 2025
05.-07.09.2025 Syyskokoontuminen Murikanranta, Teisko

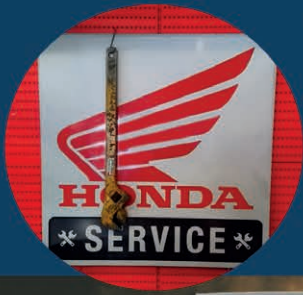
EI KERHON TAPAHTUMAT

Motoristit Koulukiusaamista vastaan MKKV ry -tapahtumat (mkkv.fi)
17.05.2025 Honda GoldWing 50v -juhlat, Brandt Oy, Tuupakka Vantaa
17.05.2025 Hymyilevän Motoristin Kevätpäivä 2025, Loimaa
08.-10.08.2025 Kangaskattotreffit 2025 Pohjois-Suomi

Ajankohtaiset tiedot tapahtumista
WWW.GWCF.FI

MOTARI

VIIPURINTIE 47 HÄMEENLINNA 13210

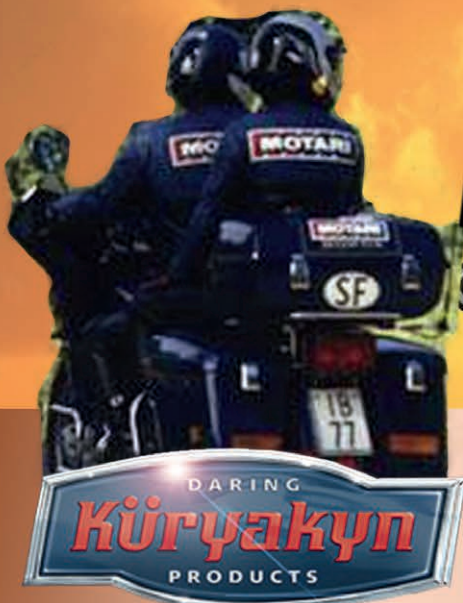
Auki ma-pe 09-17.00 La 09-13.00

Hondan huolto- ja lisavarusteet,
sekä varaosat Meiltä
Nyt edullisin hinnoin !

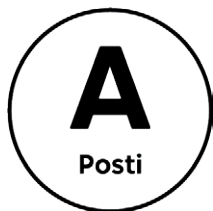

Honda Goldwing täyttää
50 vuotta. Olemme olleet
mukana koko tämän ajan.
Synttäreiden kunniaksi
Motari antaa tehdyn
kaupan päälle
Goldwingkahvimukin.
Tarjous on voimassa niin
kauan kun mukeja riittää.

Puhelin: 03-674 8731
www.motari.com

WINGISTIT 20 VÄLITTÄVÄT 25 Verenluovutuskampanja

Wingistit välittävät 2025 verenluovutuskampanja on Wingistien halu auttaa hengenvaarassa olevia. Kampanja starttasi ensimmäistä kertaa vuonna 2019 ja se oli heti kättelyssä suuri menestys.

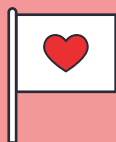
Voinko luovuttaa?

Testaa voitko luovuttaa verta osoitteessa www.sovinkoluovuttajaksi.fi
Kahden luovutuksen välillä tulee naisilla olla 91 vrk ja miehillä 61 vrk.

Rekrytoija

Jos et itse sovi luovuttajaksi, voit silti rekrytoida uuden verenluovuttajan. Rekrytoidun täytyy vain toimia samalla tavalla kuin kerhon jäsenen, luovuttaessaan verta.

Ennen luovutusta

Juo vettä tai mehua ja syö jotakin, jotta olosi on hyvä. Vältä raskaita aterioita juuri ennen luovutusta. Ota mukaaasi henkilöllisyydestodistus, jossa on valokuvasi ja suomalainen henkilötunnus.

Verenluovutus

Ilmoittaudu vastaanottotiskillä, jossa tarkistetaan henkilöllisyytesi ennen jokaista luovutuskertaa. Ilmoita myös kerhon nimi: GoldWing Club Finland.

Kampanja-aika 1.1.-31.12.2025

Gold Wing
Club Finland

Punainen Risti
Veripalvelu